

Credit default swap (Swap úvěrového selhání, CDS) je úvěrový derivát, který slouží k přenosu úvěrového rizika z jednoho subjektu na jiný. Strana, která koupila kontrakt CDS, se chce zajistit proti riziku úvěrového selhání podkladového aktiva (např. dluhopisu). Na druhé straně, prodávající se zavazuje uhradit ztrátu v případě zmíněného selhání. Za tuto ochranu si prodávající strana nechává platit určitou prémii.

CDS kontrakty jsou často přirovnávány k pojištění, ale je zde několik zásadních rozdílů:

- prodávající strana nemusí být regulována (naproti tomu, regulace pojišťoven je vysoká)
- kupující strana nemusí vlastnit podkladové aktivum, jenž je zatížené úvěrovým rizikem, z toho vyplývá, že kupující se může „zajistit“ proti úvěrovému riziku, kterému není vystaven (u pojištění se můžeme pojistit pouze vůči rizikům, kterým jsme vystaveni)
- CDS kontrakty jsou obvykle v účetnictví vykazovány svou tržní hodnotou, která se v čase mění

AIG - pojišťovací giganta American International Group Inc. AIG se v USA stala symbolem nepřiměřených rizik, které vedly k finanční krizi. Pojišťovna se v září 2008 kvůli špatným finančním rozhodnutím ocitla na pokraji kolapsu a musela ji zachraňovat americká vláda. Od státu získala přes 182 miliard USD. Stát koupil podíl 92 procent. AIG ignorovala rýsující se hrozbu podstandardních hypoték a bezstarostně uzavírala smlouvy o CDS pojišťující cenné papíry kryté hypotékami s bankami Goldman Sachs Group Inc., Société Générale SA, Deutsche Bank AG a dalšími firmami. Z ničeho nic byla AIG potenciálně zodpovědná za platby v objemu takřka půl bilionu dolarů. Prostřednictvím smluv o CDS mohl pád AIG šířit nebezpečí celým globálním finančním systémem.

Dodd-Frank Wall Street Reform and consumer protection Act byl prezidentem USA Baracem Obamou podepsán v červenci roku 2010. Jedná se o velmi rozsáhlý soubor ustanovení, který čítá více než 2000 stran a je základem pro podstatnou reformu finančního sektoru USA. Cílem zákona je:

- vyřešit klíčové nedostatky a slabiny v systému finančních trhů,
- zajistit, aby budoucí finanční otřesy byly méně pravděpodobné a méně škodlivé,
- získat novou důvěru investorů v bezpečnost, stabilitu a integritu finančního systému

Systémové riziko: Velmi důležitou oblastí, kterou upravuje Dodd Frank Act je systematické riziko. V rámci této části je upravován například řízený úpadek systémově významných firem nebo poskytování nouzových úvěrů.

Ochrana spotřebitele: Nový úřad Úřad finanční ochrany spotřebitele – za úkol boj proti škodlivým spekulacím s hypotékami, kreditními kartami a různými druhy úvěrů. Rady pro dohled nad finanční stabilitou – identifikace bankovních i nebankovních společností, jejichž pád by představoval riziko pro celý finanční systém. Takové pak budou muset splnit přísnější kritéria svého kapitálového zajištění a likvidity.

Deriváty: Volckerovo pravidlo – banky musí od matky oddělit své divize obchodující s vlastním jměním. Zcela musí prodat své podíly v hedgeových fondech a kapitálových společnostech. Banky by neměly být zapleteny do „kasinových“ aktivit, když za jejich vklady ručí vládní garance a tedy daňový poplatník. Obchody s finančními deriváty budou muset projít jakousi centrální elektronickou burzou – průhlednost obchodů.

Too big to fail: vláda má pravomoc obsadit velké finanční instituce představující riziko pro finanční systém a vyhodit jejich vedení. Věřitele vyplatí vláda z fondů nashromážděných z nových daní uvalených na celý sektor.

Nová superdaň se nekoná: měla z bank a hedgeových fondů vytáhnout 19mld USD do nového krizového fondu.

FATCA - Nový daňový zákon Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA), který Spojené státy přijaly, s cílem zabránit daňovým únikům amerických občanů, přináší povinnosti také pro české finanční ústavy. Dotčené zahraniční finanční instituce „FFI“ (banky, investiční společnosti, soukromé kapitálové fondy, hedgeové fondy, obchodníci s cennými papíry a některé pojišťovny) by měly přistoupit do 30. června 2013 na tzv. FFI Agreement s daňovými úřady Spojených států amerických (IRS). Přistoupením k dohodě se FFI zavazuje identifikovat účty, které jsou vlastněné občanem Spojených států nebo které jsou ve vlastnictví americké zahraniční entity, každoročně reportovat o těchto účtech daňovým úřadům Spojených států a být v souladu s požadavky na ověřování klientů. . Finanční instituce bez mezinárodních operací mohou zažádat o status

„Deemed-compliant FFI“. Tím se zaváží neotevřít a nevést účty nerezidentů a nezúčastněných zahraničních finančních institucí (FFI). Nepřistoupení na FFI Agreement nebo nedodržení daného termínu bude mít za následek uplatnění sankce v podobě 30% srážkové daně na všechny platby, které mohou tvořit příjmy zdanitelné v USA. Jde např. o úroky, dividendy, renty, mzdy, prémie, anuity a odměny, hrubý výnos z prodeje cenných papírů nebo jiného nakládání s majetkem.

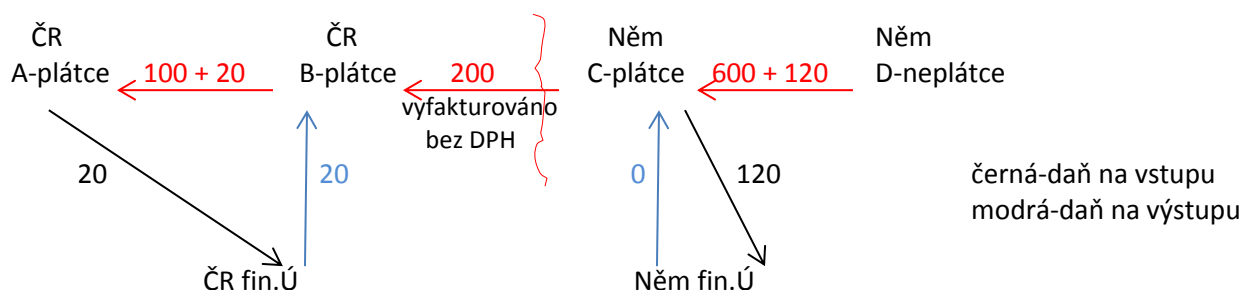
Obecně lze shrnout zákon FATCA do 5 kategorií, kde bude nutná součinnost zahraničních finančních institucí:

1. Profil příjemce platby – identifikovat existující a nové účty držené fyzickými a právnickými osobami
2. Otevírání a kategorizace účtů – na základě existující a nové dokumentace určit, zda účet patří americké fyzické či právnické osobě, finanční nebo nefinanční instituci
3. Monitoring a dokumentace – vyžádat si potřebné detaily a dokumenty pro identifikaci amerického elementu a označit osoby, které poskytnou nedostatečné informace jako „nespolupracující“
4. Uplatňování srážkové daně – uplatňovat srážkovou daň na nespolutracující majitele účtů a zahraniční finanční instituce
5. Reporting – zasílání informací o stavu účtů, hrubých příjmech, o výběrech, dále informací o nespolutracujících majitelích účtů a o FFI a nefinančních institucích ve vlastnictví amerických subjektů.

Konstrukce daní – VH zisk a) odpočitatelné – základ daně
b) neodpočitatelné

- CAS – 7 účetních systémů (pro banky, pojišťovny,...) – jsme jediná země na světě, kdo to tak dělá, zmatek (každý si účtuje podle něčeho jiného)
- IFRS – 1 systém (ČR – ten, kdo účtuje dle IFRS, musí to pak konvertovat do CAS pro účel daní)
- leasing: dle CAS se neúčtuje na stranu závazků (přijatý úvěr), firmy vypadají nezadlužené

Reverse charge = Režim reverse charge (tzv. „obrácené zdanění“) je postup užívaný v oblasti daně z přidané hodnoty. Zboží nebo služby nejsou zdaňovány, tak jak je obvyklé, jejich dodavatelem nebo poskytovatelem, ale naopak jejich odběratelem či příjemcem. Tento postup se uplatňuje u zboží a služeb v mezinárodním obchodě, a to jak v rámci států Evropské unie, tak i ostatních zemí (tzv. třetích zemí). Mechanismus reverse charge ulehčuje odběrateli či příjemci zdanit zboží nebo službu ve svém státě bez složitého uplatňování nároku na odpočet daně v jiném státě nebo dokonce nutné registrace k dani z přidané hodnoty v tomto cizím státě.

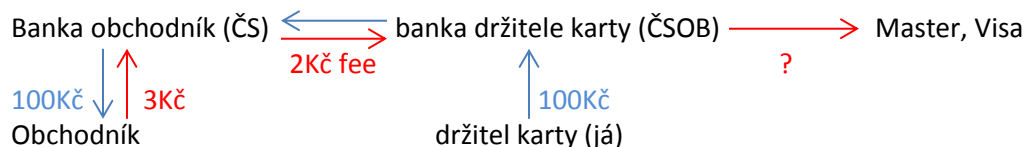

Interchange fee

Interchange fee neboli výměnný poplatek platí banka, která má smlouvu o přijímání platebních karet s obchodníkem, vydavatelem karty. Tento poplatek slouží na úhradu nákladů a rizik spojených s používáním platebních karet k placení. Jeho výše se pohybuje obvykle mezi 0,5 až 1,2 % z částky transakce a liší se podle typu karty (VISA, American Express a podobně), druhu karty (debetní, kreditní) a země.

interchange fee tvoří asi polovinu poplatku, který za akceptaci karet platí obchodník své zúčtovací bance (přibližně 1 až 3 %). Poplatek za akceptaci karet slouží zúčtovací bance (tzv. acquirer) na úhradu nákladů spojených s platbami kartami (autorizace transakcí, nákup platebních terminálů, rizika a tak dále).

Visa, Master – uzavírají smlouvy s obchodníky, přesná výše interchange se tají

Dobrovolná výměna řeckých státních dluhopisů

Aby Ř dostalo druhý balíček pomoci eurozóny, musí proběhnout dobrovolná výměna státních dluhopisů. Na řecké dluhopisy 206mld. EUR CDS ve výši 3,2mld. EUR.

Nové dluhopisy
 Nominální hodnota dluhopisů 100% → 53,5% ztráta nominální hodnoty
 → 31,5% splatnost od 11 do 30 let
 → 15% EFSF – dluhopisy fondu EFSF
 → delší splatnost, nižší úročení a nižší objem (46,5% původní nom.hodnoty)

- dobrovolný charakter → OK
- charakter neschopnosti Řecka platit → problém ← na podstatnou část těchto dluhů byly vydány CDS, kt. zaručují, že v případě defaultu bude investor vyplacen
- spustí-li se default, musí řeckou vládu nahradit banky, které vydaly CDS – jakmile to první položí, může se spustit řetězová reakce
- dluhopisy drží především řecké banky, penzijní fondy a ECB (ECB se podařilo ztrátové výměně vyhnout)
- 8.3.2012 – k „dobrovolné“ výměně se přihlásilo 85,8% soukromých věřitelů
- státní dluh by se měl snížit z 350mld. EUR o 107mld. EUR
- Ř vláda hodlá využít legislativní úpravu, která umožňuje přimět k výměně i ty věřitele, kteří s výměnou nesouhlasili

Eurobondy - Stabilizační dluhopisy

Evropská komise představila návrhy možných forem eurodluhopisů. Některé země, které si nyní půjčují za vysoké úroky, by společné eurobondy přivítaly. Tento záměr EK zveřejnila v rámci plánu na další zpřísnění rozpočtového dohledu nad státy eurozóny. Mohly pomoci řešit dluhovou krizi i předcházet jejímu opakování. Proti eurobondům se ale ostře staví třeba Německo. Analýzy situace podle EK ukázaly, že by správně nastavené eurobondy mohly pomoci rychle zmírnit současnou dluhovou krizi. Jejich existence by do budoucna posílila finanční systém eurozóny, a tím stabilitu, stejně jako měnovou politiku.

- zcela by nahradily dluhopisy vydávané členskými státy eurozóny - Nevýhodou této varianty by podle EK bylo relativně velké riziko morálního hazardu některých zemí, protože by věděly, že za jejich dluhy ručí všichni ostatní členové eurozóny.

- pokrývaly by jen část finančních potřeb států, které by vydávaly dále i své vlastní dluhopisy, byť v omezenější míře. V obou případech by byly eurobondy garantovány společně státy eurozóny.
- Třetí možnost by pokrývala finanční potřeby států jen částečně, přičemž v tomto případě by byly omezenější záruky. Tato varianta by tak podle komise měla zřejmě menší vliv na stabilitu a integraci. Každá země by ručila jen za to, co vydala.

"Stabilizační dluhopisy nevyřeší naše současné problémy a nemohou nahradit reformy, které je třeba provést v zemích, které jsou v současnosti pod tlakem," řekl šéf komise José-Manuel Barroso. Je ale prý nezbytné, aby se vyslal signál, že to Evropa myslí se silnějším ekonomickým vládnutím vážně.

Komise by zároveň chtěla snížit riziko „morálního hazardu“, k němuž by společně zaručené eurobondy vybízely. Jejich zavedení by zřejmě nebylo možné bez toho, aniž by nedošlo k posílení pravidel rozpočtů a k omezení zadlužování.

Přijala proto další balíček návrhů, ve kterém státům předkládá ke zvážení, že by se ještě přitvrdilo předběžné posuzování rozpočtů. Do 15. října by musely všechny státy zveřejnit své rozpočty, aby o nich věděli ostatní členové eurozóny a jejich parlamenty.

Před schválením národními parlamenty by mohla Komise doporučit jisté korekce a nad státy, které musejí čerpat pomoc ostatních, jako je teď Řecko, Portugalsko, Irsko, by bylo možné dokonce mít přísný dohled srovnatelný s „nucenou správou“ ze strany unijních úřadů.

Anonymní akcie

Anonymní akcie na doručitele jsou dnes ve světě chápány v první řadě jako nástroj legalizace výnosů organizovaného zločinu a korupce, a proto jsou prakticky všude zakázány. Marshallovy ostrovy, Nauru, ČR – jediné tři země, kde existují anonymní akcie

Naprostá většina společností (96 %) z celkového počtu 25 081 akciověk, které jsou registrovány v Česku, má akcie v listinné podobě. Ve zhruba 53,5 % případů se jedná o listinné akcie na majitele (doručitele), které vlastníkům umožňují zůstat v anonymitě. O omezení listinných akcií na majitele se přitom hovoří už několik let, jelikož utajení vlastníků usnadňuje korupční jednání. Do poslanecké sněmovny se dostalo hned několik návrhů, které anonymní akcie zakazovaly, nikdy však nedošlo k jejich schválení.

Ve sněmovně nyní leží zákon, který sice počítá s tím, že by akcie na majitele zůstaly zachovány, avšak jejich vlastníci by měli povinnost je zaknihovat (registravovat) u centrálního depozitáře, nebo je imobilizovat (fyzicky uložit) u banky. Akciová společnost, která by chtěla mít akcie na majitele, by si musela vybrat jednu z těchto variant. Jak zaknihování, tak imobilizace akcií by provázela identifikace vlastníka akcií centrálním depozitářem či bankou.

- listinné – (listinné akcie na doručitele), ani jejich vlastníky nijak dohledat nelze - a to ani pomocí regulací proti praní špinavých peněz a financování terorismu. Tyto akcie a jejich vlastnictví totiž nejsou evidovány v žádné evidenci či rejstříku. Informace o skutečných vlastnících anonymních listinných akcií lze zjistit, pouze pokud tito vlastníci mají zákonnou povinnost informovat společnost o své identitě a počtu vlastněných akcií

- zaknihované - lze zaknihované akcie stejně jako jejich konečné vlastníky vždy dohledat

Foreclosure

Nesplácíte-li hypotéku, banka nebo soukromá osoba převezme zadluženou nemovitost místo placení. Situace, kdy věřitel převezme vlastnické právo na danou nemovitost z důvodu nesplácení jistiny či úroků. Jakmile věřitel převezme vlastnictví, obvykle se prodá za zvýhodněnou cenu, aby došlo k pokrytí hypotečního úvěru. Toto vyvlastnění má za následek ztrátu pro věřitele a samozřejmě velmi negativní dopad na dlužníka. Tento prodej je však realizován jako poslední možnost. Většinu času se věřitelé snaží s dlužníky komunikovat a přijít na lepší řešení, např. prodloužení doby splácení.

Právní proces, při kterém zaniká vlastnické právo původního vlastníka, obvykle z důvodu neplnění závazku. Obvykle dochází k nucenému prodeji nemovitosti ve veřejné dražbě, jejíž výnos slouží k pokrytí hypotečního dluhu.

Forbearance

V rámci hypotečního procesu je forbearance (trpělivost) je zvláštní dohoda mezi věřitelem a dlužníkem o odložení foreclosure (vyvlastnění). Doslovný význam forbearance je „držet se zpátky“.

Dlužníci mají někdy problémy s dodržováním plateb. To může mít za následek, že věřitel započne proces vyvlastnění. Aby k tomuto vyvlastnění nedošlo, může věřitel společně s dlužníkem uzavřít dohodu s názvem „trpělivost“. Dle této smlouvy je věřitel povinen odložit své právo na vyvlastnění, pokud bude dlužník schopen v určitém čase dohnat svůj splátkový kalendář. Tato doba je určena v detailech smlouvy, která je oběma stranami přijata.

Trpělivost je obvykle řešením pouze krátkodobých finančních problémů. Pokud má dlužník vážné problémy, např. hypotéku má vázanou na variabilní úrok, který velmi vzroste, poté trpělivost není řešením tohoto problému.

Pokud věřitelé nabízí „trpělivost“, tak mějte prosím stále na paměti, že jsou to stále oni, kteří mají nad situací kontrolu a mohou manévrovat tak, aby vzniklá situace nejlépe prospívala jim samotným (věřitelům). Dlužník je stále zcela zodpovědný za své měsíční platby splatné každý měsíc, pokud přijme sjednanou „trpělivostní“ částku. Když je „trpělivostní“ období u konce, celková částka z původních plateb za toto období je stále splatná.

Návrh na zavedení daně z finančních transakcí

EK předložila konkrétní návrh na zavedení daně z finančních transakcí, tedy potenciálního nového příjmového zdroje rozpočtu EU a „biče“ na finanční sektor. Ek preferuje variantu daně z finančních transakcí. V jejím úsilí ji navíc několikrát výrazně podpořil jak EP, tak údajně i 65 % občanů členských států EU.

Daň z finančních aktivit („bankovní“ daň ze zisku)

- 5% zdanění zisku
- příjmy ve výši 25 mld. € ročně (v případě celosvětového zavedení 75 mld. € ročně)
- snazší zavedení
- nižší riziko odmítnutí (ze strany dotčených společností)
- riziko, že daň zatíží spotřebitele
- obtížný výběr (různá účetní pravidla v jednotlivých členských státech)

Daň z finančních transakcí (daň z obratu)

- 0,1% zdanění měnových transakcí a transakcí s cennými papíry a dluhopisy
- příjmy ve výši 20 mld. € (v případě zahrnutí derivátů 150 mld. €) ročně (v případě celosvětového zavedení 60 mld. €, resp. 600 mld. € ročně)
- komplikované zavedení
- riziko odmítnutí (ze strany dotčených společností) a zvýšení jejich nákladů
- nejasnost, koho daň zatíží (obchodníky, společnosti, zákazníci?)
- právní překážky (volný pohyb kapitálu)

Komise samotné předložení legislativního návrhu odůvodnila (1) tím, že finanční sektor by měl „spravedlivým dílem přispívat ke konsolidaci veřejných financí v členských státech, protože hrál roli při vzniku hospodářské krize“, (2) tím, že je tento sektor „ve srovnání s jinými v současné době daněn nedostatečně“ (nevztahuje se na něj DPH, a tak údajně „ušetří“ až 18 mld. € ročně), a (3) poněkud nelogickým argumentem, že „koordinovaný rámec na úrovni EU napomůže posílení jednotného trhu EU“ (údajně zabráni daňovým únikům, zamezí dvojímu zdanění a omezí riziko narušení hospodářské soutěže), protože „v současné době má daň z finančních transakcí zavedenu v nějaké formě jen 10 členských států“ (Belgie, Kypr, Francie, Finsko, Řecko, Irsko, Itálie, Rumunsko, Polsko a Velká Británie).

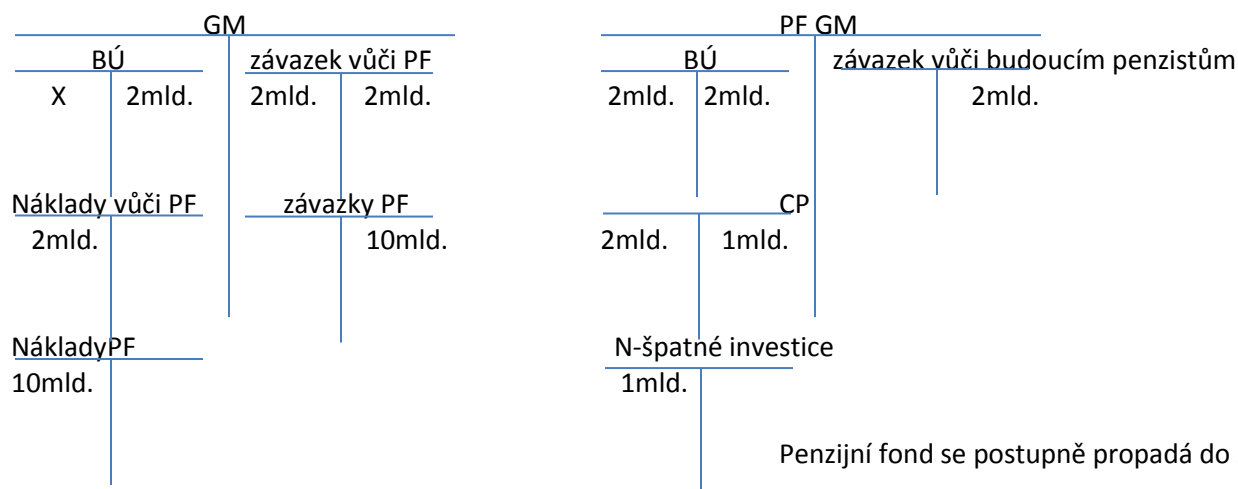
Bankrot General Motors a osud jeho penzijního fondu, penzijní fondy v USA a ve světě

GM – na konci 50. let došlo mezi vedením společnosti a odbory k dohodě o pomalém růstu mezd svých zaměstnanců, s tím, že firma bude přispívat na zdravotní a důchodové pojištění.

S růstem GM odvody do fondů stále větší a větší.

Na konci roku 2009 GM požádala am. vládu o ochranu věřitelů – výše 50mld. dolarů z federálního rozpočtu, 61% akcií této společnosti získal stát.

Př. Posílání GM příspěvku za své zaměstnance do penzijního fondu

Zaměstnavatel byl povinen doučtovat jednu položku. Když je sekera (př. 10mld.) v penzijním fondu, GM ji musí doučtovat. Investiční riziko fondu nese zaměstnavatel.

Stará GM padla, vznikla nová GM Company. Téměř 531.000 zaměstnanců odvádělo do fondu.

Nová GM se k penzijnímu fondu nepřihlásila. Pokud by se přihlásila, okamžitě by musela zachytit sekeru (cca 40mld. – oficiální díra, neoficiální díra je mnohem větší, protože oceněná aktiva jsou velmi pochybná, toxická) ve svém účetnictví. Celkový závazek fondu byl 134mld.

Ve světě průběžně padají menší fondy. V aktivech je vyběleno, fondy vypořádají co jde (tak 2 důchody ☺) a důchodci se mohou jít pást. Je zde jakési pojištění. Penzisté jsou pojištěni do urč. malé výše (dostanou např. 50 dolarů měsíčně), avšak u velkých fondů to není možné. Toto pojištění není velmi účinné.

Cenu akcií vyženu nahoru tím, že vytvářím poptávku.

Dva druhy penzijních fondů:

- Požitkové (dávkové) – jasný výpočet pro výši budoucí dávky (vím, kolik budu dostávat penzi) – vypočteno podle úmrtnostních tabulek, pro penzistu dobré, protože ví, co dostane (za podmínky že fond nebankrotuje – resp. firma nebankrotuje). Investiční riziko fondu nese zaměstnavatel. Kdysi dávno všechny fondy tohoto druhu.
- Příspěvkové – na konci minulého století začaly rychle vznikat tyto fondy. Zaměstnavatelé nechtěly nést investiční riziko. Investiční riziko nese penzista = pokud fond špatně hospodaří, zaměstnavatele se to už vůbec netýká. Dána výše příspěvku, avšak výše dávky je ve hvězdách. Pro penzistu to není dobré.

Jílek zastánce průběžného systému (př. Německo), nic se nehromadí, nic se neinvestuje.

Zákon o důchodovém spoření a zákon o doplňkovém penzijním spoření v ČR

Správný název by měl být „zákon o důchodovém **investování**“ a „zákon o doplňkovém penzijním **investování**“ – je to podvod

Spoření = když uložím jistinu, nikdo za ní neinvestuje a jistina se navyšuje o úroky, u spoření není výnos nikdy záporný

Investování = výnos může být záporný, je zde investiční riziko – které v tomto případě nese penzista, penzista dopředu neví, jestli něco dostane

- **II. pilíř** – zaměstnanec může vstoupit do penzijního spoření v 18-32 letech, pokud vstoupí, nesmí vystoupit. Celkem se odvádí 5% - 3% ze stávajících 28% na sociální pojištění + 2% navíc z platu [*méně tedy odvádějí do průběžného systému, o ty 3%, a proto méně dostanou*]. Může přestupovat mezi fondy. Penzijní fond má za úkol investovat prostředky podle urč. strategie, kterou si účastník vybere. Investuje do: Fond státních dluhopisů, Konzervativní, Vyvážený a fond. Účastník nese riziko. Na začátku důchodového věku tam je tedy nějaká částka (může být vyšší, nižší či nulová). Výplatní fáze – měla bych mít nárok na měsíční rentu, kterou bude vyplácet **životní pojišťovna**. Naspořená částka se převede na pojišťovnu, kterou si vyberu podle její strategie (pojišťovny se snaží volit dlouhou dobu výplaty - i 105 let dožití - abych se toho nedožila). Rozumné je si nechat vyplatit jednorázovou částku, ale nikdo to nedovolí.
- **III. pilíř** – mohu do něj dobrovolně vstoupit i vystoupit, mění se výše státního příspěvku, od částky 300,- Kč dostanu 90,- Kč. Výše příspěvku se mění i u stávajícího připojištění. Od 1.12. se může vstupovat pouze do nových fondů. U obou může přispívat zaměstnavatel.

Transformované penzijní fondy – dnešních 9 stávajících – dojde k oddělení majetku, na konci mohou požádat o jednorázové odbytné, vyplácí přímo penzijní společnost. Do konce listopadu vstoupilo asi 250.000 lidí.

Nové penzijní fondy – není garance výnosu, veškeré investiční riziko nese účastník.

Islandská finanční krize

Podzim roku 2008. Obrovská úvěrová expanze. Zadlužování islandských spotřebitelů. Půjčky financovány krátkodobými závazky (v bankovním to tak bývá, lidé vloží své peníze max na 5 let, většinou ne více). Do problému se dostaly 3 největší banky. První bance v problémech pomohla vláda Islandu – destabilizace bankovního trhu. Došlo k pádu islandské koruny vůči dolaru. Padly dvě další velké islandské banky. Nakonec zasahoval MMF.

Platili Britům a Holanďanům – pobočky islandských bank v těchto zemích. Vysoká úroková míra (chtěli ochladit ekonomiku), hodně Angličanů a Holanďanů ukládalo svůj kapitál. Banky neměly na nostrech dost té cizí měny – začala padat islandská koruna – plovoucí kurz – měla zasahovat islandská CB, ale ta již neměla dostatek aktiv na intervence.

Podobný případ v Maďarsku.

Návrhy odpisu závazků bank podle MMF

Bail-in = pomoc zevnitř – odpis (bail-out = pomoc zvenku, dodání peněz)

Nová strategie jak zachránit zadlužené banky. Původně to vzešlo z MMF, EU poté rozpracovala. Bail-in přenesení ztráty banky na věřitele. Nuceného správce by dosadil Resolution authority (nikdo ještě neví, co by to bylo, zda CB nebo dohled).

Možnosti: Britská banka – pokud jedna banka se dostala do úpadku, tak vkladatel může o část vkladů přijít a za druhou část může dostat akcie z nějaké nově vzniklé banky. Lepší než nic, ale o akcie banky nemá nikdo zájem, protože banky jsou ve špatné situaci, proto není zájem o akcie.

Vkladatelé, jež mají vklady vyšší než která podléhá pojištění, to co je nad se zkonvertuje v akcie.

Další varianta, to co je nad pojištění, nedám jim nic. Provedu odpis.

Mělo by to vznikat na národní bázi, ale vzájemně spolupracovat.

Nějakým způsobem to vše vyšumělo... velcí vkladatelé to odmítají, nesouhlasí s tím.

Insolventní banka = hodnota jeho závazku převyšuje hodnotu jeho majetku, A (assets) nižší než L (liabilities)

Nelikvidní banka = není nic na clearing, ale stále může být solventní, není schopna teď splácet své závazky (např. není schopna okamžité prodat svůj majetek, aby dostala likviditu na clearing)

IFRS a US GAAP: rozdíly a konvergence, principal/rule base accounting

V poslední době jsou tlaky, aby se tyto standarty co nejvíce přiblížily. Názory, že IFRS je lepší, američané se US GAAPu nechtějí vzdát (6-8.000 stran).

- IFRS jsou spíše principal – sbírka rad, jak účtovat, kreativnější – z těchto těžší především velká čtyřka
- US GAAP spíše rule – podstatně detailnější, přesné postupy, detailní – firmy, podniky chtějí spíše toto, lepší srovnatelnost

Amerika světu radí, aby šel jinou cestou než US GAAP. Nechtějí konvergenci, nevyhovuje jim. Chtějí přítok peněz od jejich auditorů (velká 4).

Konsolidace transformovaných penzijních fondů – natáhnout rozvahu těchto fondů do účetnictví bank, velká čtyřka je pro, bude z toho mít akorát peníze a dostane se k utajovaným informacím o penzijních fondech, Jílek proti

Rozdíly: US GAAP povolena metoda LIFO pro krácení daní, v IFRS nikoli, strašně moc rozdílů, otázka několika hodin popsat je

Tato záležitost se vždy projednává na fóru G20.

Svěřenecký fond podle nového občanského zákoníku (§ 1448 až 1474)

Jílek s tímto zákonem nesouhlasí, čeká nás revoluce

Zakladatel stanoví správce majetku. Zakladatel ani správce nejsou vlastníkem. Správce s tím nakládá pod svým vlastním jménem. Vlastníkem není nikdo.

Osoby, jež získali obří nezdaněné majetky (zejm. z korupce), je potřeba majetky ukrýt, aby nebyly vidět. V katastru to bude vedeno na fond. To samý bankovní účet.

V případě zániku se majetek převede na *obmyšlenou osobu* – (nyní používáno u životního pojištění) nespadá to do dědictví, dostane to např. milenka. Dědicové (pozůstalí) se to často ani nedozví. Jílek: je to zručnost.

Pakliže zemře zakladatel a není obmyšlená osoba, propadá to státu.

Podstata odložené daně

Odložená daňová pohledávka/závazek – nemá nic společného se splatnou daní

Vzniká z podstaty že je rozdíl mezi VH a daňovým základem za urč. období

Daň splatná dle VH je rozdílná oproti dani dle daňového základu

Opět vyplývá ze složitosti systému – pokud by všechny položky byly daňově uznatelné, tak tato odložená daň by vůbec neexistovala, daňový poradce vyloženě milují tyto odložené daně (velice složité spočítat) – účtování nehorázných částek za výpočet – nakonec je výpočet jen nějaká titěrná hodnota (po urč. ekonomické stránce to má logiku, ale....) dle Jílka zrušit

VZNIKÁ DÍKY: Ne vše je daňově uznatelné

ŘEŠENÍ: Daně vycházejí z účetního zisku či ztráty, ne dále korigovat

Goodwill - rozdíl mezi tržní a účetní hodnotou podniku

Goodwill je vymezen jako rozdíl mezi oceněním podniku nebo jeho části (ve smyslu obchodního zákoníku) a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté závazky.

Dříve účtovaná Opravná položka k nabytému majetku je od roku 2003 rozdělena na goodwill a na oceňovací rozdíl k nabytému majetku. Goodwill se v rozvaze vykazuje v položce Dlouhodobý nehmotný majetek, a to bez ohledu na výši ocenění (na rozdíl od ostatních složek dlouhodobého nehmotného majetku, u kterých si hranici pro vykazování v rozvaze stanoví účetní jednotka). Pro účely zákona o daních z příjmů se však goodwill nepovažuje za nehmotný majetek. Oceňovací rozdíl k nabytému majetku se v rozvaze vykazuje nadále jako součást dlouhodobého hmotného majetku.

Skutečnost, že lze goodwill do rozvahy promítnout jako samostatné aktivum až v okamžiku prodeje nebo přeměny podniku, neznamená, že nemá smysl goodwill budovat a usilovat o maximalizaci jeho hodnoty.

George Soros

Nejslavnější manager hedgeových fondů. Na Wall Streetu se specializoval na arbitráže při kterých využíval rozdílných cen týchž CP na různých burzách. V 60. letech si Soros vybudoval pověst prvotřídního finančního analytika. V roce 1969 založil fond Quantum Fund – fond vykázal 40ti násobné zhodnocení vložených prostředků (4mil.USD). Měnové trhy bujely zejména díky kolasu bretton-woodského systému. Vznik EMU – měnové kurzy měn v úzkém koridoru. Německo zvýšilo IR, aby snížilo inflaci – atraktivita pro zahraniční investory. Ostatní členové ERM včetně VB (15%) se připojili ke zvýšení IR. Sociální potíže – hypotéky a úvěry s proměnnými IR. Spekulanti krátce prodávali libru britským bankám. Dělal to tak, že si půjčili libru a tuto libru prodali za marky prostřednictvím forwardů. Kromě toho libru prodávali také na spotovém měnovém trhu. Sázeli na to, že při vypořádání forwardů bude libra bude levnější.

16.9.1992 (černá středa) VB a Itálie opustily ERM a libra okamžitě devalvovala vůči marce. Soros vložil do pákového mechanismu celou hodnotu svého fondu a zaujal dlouhou pozici v dolarech a krátkou v librách. Vzhledem k oslabení libry asi o 0,4 dolarů za libru na obrovské spekulaci s britskou librou Sorosův Quantum Fund vydělal 2mld.USD, položil britskou libru a destabilizoval celý evropský finanční trh.

SPEKULANTI		Bitské OB		BOE	
Libra		Libra			
X	100	100	X		
dolary		dolary			
150		150			

- Rozvaha a výsledovka, bilanční sumy v ČR
 - Bankovní sektor
 - Pojišťovny – tady stačilo vědět, že největší položkou v závazcích jsou náklady na budoucí výplatu těch pojistek – má to nějaký název, ale už si nevzpomenu
 - Penzijní fondy
 - Fondy kolektivního investování - u fondů chtěl hlavně, že v závazcích jsou ty prostředky od klientů a v aktivech dluhové cenné papíry a akcie